

Деца на обещанието

***"Ще се върна при теб догодина по това време и жена ти, Сара, ще има син!" "И ще се върна при теб догодина по това време.
Битие 18:10***

Много години след като е призван от Бога от земята Ур, Авраам получава божествена заповед да отиде със сина си Исаак в земята Мория. Бог каза: "Вземи сина си, единствения си син - да, Исаак, когото толкова много обичаш, - и отиди в земята Мория. Иди и го принеси в жертва като всеизгаряне на една от планините, които ще ти покажа." Битие 22:2

След като пристига в Мория, Авраам се подготвя да принесе любимия си син в жертва като свидетелство за голямата си любов към Бога. В решителния момент обаче ръката на Авраам е спряна от ангел да принесе Исаак в жертва (стихове 11, 12). Говорейки от името на Бога, ангелът казал: "Понеже ме послуша и не отказа дори сина си, единствения си син, заклевам

се в собственото Си име, че непременно ще те благословя. Ще умножа потомците ти извън брой, както звездите на небето и пясъка на морския бряг. Потомците ти ще завладеят градовете на враговете си. И чрез твоите потомци ще бъдат благословени всички народи на земята - всичко това, защото ти Ме послуша". стихове 16-18

Не чрез закона

По-късно израилтяните разбират своя уникален национален статут в рамките на Завета на Закона, установен от Бог чрез Мойсей на планината Синай. Потвърдено е, че те са обещаното семе и като естествени потомци на Авраам са единствените наследници на всичко, което му е било обещано от Бога. (Изход 6:2-8). Апостол Павел обаче обяснява: "Обещанието, че ще бъде наследник на света, не беше дадено на Авраам или на неговото потомство чрез закона, а чрез правдата на вярата. Защото, ако са наследници тези, които са от закона, вярата е недействителна и обещанието е безсилно: защото законът върши гняв; защото където няма закон, няма и престъпление. Затова то е от вяра, за да бъде по благодат, за да бъде обещанието

сигурно за цялото потомство, не само за онова, което е от закона, но и за онова, което е от вярата на Авраам, който е баща на всички нас." Римляни 4:13-16

Обещаното потомство

В предходните стихове Павел посочва, че основата на Божиите обещания за потомство не почива на Мойсеевия закон, а на вярата на Авраам. По-нататък апостолът учи, че не е така, сякаш Божието слово се е провалило. Защото не всички, които произхождат от Израил, са Израил. Нито пък, понеже са негови потомци, всички те са Авраамови деца. Напротив, именно чрез Исаак ще се пресметне вашето потомство. С други думи, не децата по физически произход са Божии деца, а децата на обещанието са тези, които се считат за Авраамово потомство. Защото така е формулирано обещанието: В определеното време ще се върна и Сара ще има син. И не само това, но и децата на Ревека бяха заченати по същото време от нашия баща Исаак". Римляни 9:6-10

Обещаното семе, което ще благослови всички земни родове, не е естественият Исаак, защото той служи само като образ на един по-велик

ЮЛИ 2025 Г. 45

духовен Исаак. Истинското семе - духовният Исаак - ще се състои както от юдеи, така и от езичници. През настоящата епоха на Евангелието това духовно семе се ражда по нов и специален начин, подобен на този, по който естественият Исаак е бил роден чрез конкретно Божие обещание.

Обещание в Мамре

Обещанието, дадено на Авраам, е дадено в Мамре и е записано за нас: "Господ се яви на Авраам близо до големите дървета на Мамре, когато той седеше при входа на шатрата си в разгара на деня. Авраам погледна нагоре и видя трима мъже да стоят наблизо. Когато ги видя, той побърза да излезе от входа на шатрата си, за да ги посрещне, и се поклони ниско до земята". Продължавайки, единият от мъжете каза: "Къде е жена ти Сара? А той отговори: "Там, в шатрата. И рече: Сигурно ще се върна при теб догодина по това време и жена ти Сара ще има син. А Сара слушаше при входа на шатрата, който беше зад него. Авраам и Сара бяха вече много възрастни, а Сара беше преминала възрастта за раждане на деца "И рече Бог: жена ти Сара ще ти роди син; и

ще го наречеш на име Исаак." Битие 18:1,2,9-11; 17:19

Павел обявява, че по този начин чудото и обещанието, свързани с раждането на Исаак, обезсилват претенциите на израилтяните за изключително право върху обещаното Авраамово потомство. Нито обещанието на Авраам и Сара, нито детето, което тя впоследствие ражда, са плод на Закона, а са продукт на вярата им в Божията сила. В своето послание до еврейските братя апостолът подчертава, че Авраам, Сара и Исаак означават, че спасението на цялото човечество трябва да се осъществи единствено чрез жизненоважния елемент на вярата. Той казва: "Именно чрез вяра Авраам се подчини, когато Бог го призова да напусне дома си и да отиде в друга земя, която Бог щеше да му даде в наследство. Той отиде, без да знае къде отива. И дори когато стигнал до земята, която Бог му обещал, той живеял там с вяра - защото бил като чужденец, живеещ на палатки. Така постъпиха и Исаак и Яков, които наследиха същото обещание. Авраам с увереност очакваше град с вечни основи, град, проектиран и построен от Бога. Чрез вяра дори Сара успя да роди дете, въпреки че беше

ЮЛИ 2025 Г. 47

безплодна и твърде стара. Тя вярваше, че Бог ще изпълни обещанието си ". Евреи 11:8-11

Помислете за обещанието

Докато проповядвал чистата вест на вярата, Павел бил подложен на яростна съпротива от страна на християни, обърнали се от юдаизма, които учили на послушание както към Христос, така и към Мойсеевия закон. Противопоставяйки на това, апостолът напуска за обещанието и чудото, което се отнася до Сара и раждането на Исаак, и пита: "Кажете ми, вие, които искате да бъдете под закона, не знаете ли какво казва законът? Защото е писано, че Авраам имаше двама сина, единият от робиня, а другият от свободна жена. Синът му от робинята беше роден по плът, а синът му от свободната жена беше роден в резултат на божествено обещание. Галатяни 4:21-23

След това Павел разкрива символичното значение на жените на Авраам. "Това е алегорично казано, защото тези жени са два завета: едната, произхождаща от Синайската планина, раждаща деца, които трябва да бъдат роби; тя е Агар. А тази Агар е планината Синай в

Арабия и съответства на сегашния Йерусалим, защото тя е в робство заедно с децата си. Но горният Йерусалим е свободен; той е нашата майка. Защото е писано: "Радвай се, неплодна жено, която не раждаш; избухни и възкликни, ти, която не раждаш; защото по-многобройни са децата на пустинницата, отколкото на тази, която има мъж." Стихове 24-27

Два завета

Назовавайки Агар, робиня, и споменавайки Сара, свободна жена, Павел говори за две от съпругите на Авраам. Това са фигури или символи на два завета. Единият завет заробва чрез плътта и се характеризира с буквалния Йерусалим. Другият завет освобождава чрез духа и се характеризира с духовен Йерусалим. Павел казва, че Агар представлява Завета на Закона, който обвързва тези, които са под него, с наредби, които те не са в състояние да спазват. Сара, от друга страна, представлява завета на освобождението, в който всички под него са свободни от изискванията на тези наредби. Апостолът умишлено избягва да спомене Кетура, третата съпруга на Авраам (Битие 25:1, 2). Макар че Кетура може да намеква за трети завет, това

би разширило фокуса на Павловата тема отвъд двете точки, които той изтъква. Първо, Заветът на Закона представлява робството на Израил спрямо стандарт, който държи тези, които са под него, вечно осъдени. Второ, има друг завет, който през настоящата епоха на Евангелието представлява перспективата за свобода чрез Христос от всяко осъждане.

Заветът на Сара

Павел заявява, че заветът, изобразен чрез вярната Сара, "е наша майка". Следователно заветът, от който ще бъде изведено обещаното семе, може да бъде правилно определен като Заветът на Сара или, както понякога се посочва, характеристиката на Сара в Авраамовия завет. От Петдесетница насам бъдещите членове на класа на обещаното семе са родени чрез силата на Светия Дух. Павел определя тази духовна класа на Исаак, семето на обещанието, като състояща се от Христос и всички онези, които му "принадлежат" през настоящия век. "Обещанията бяха изречени на Авраам и на неговото потомство. Той не казва: И на семената, като че ли се отнася за много хора, а по-скоро за един: И

на твоето семе, тоест на Христос. ... Защото всички вие, които се кръстихте в Христос, се облякохте в Христос, ... защото всички вие сте едно в Христос Исус. И ако принадлежите на Христос, то вие сте Авраамови потомци, наследници по обещание". Галатяни 3:16,27-29

Онези последователи на Христос, които останат верни, заедно с Него ще съставляват истинското обещано семе - по-големият Исаак - което ще благослови "всички земни племена". (Деяния 3:25). Тези верни хора са Божиите светии. Те са родени, отгледани и доведени докрай в образната утроба на Завета със Сара, който е описан и като завет на жертвата. "Съберете при Мене Моите светии; онези, които са сключили с Мене завет чрез жертва". Псалми 50:5

Апостолът припомня на юдаистите, че Заветът на Сара с жертва е бил картинно предсказан векове преди това и макар че дълго време е бил безплоден, с времето ще даде по-голям плод от Завета на Закона, на който юдеите са били толкова ревностно и погрешно предани. Обръщайки се към онези, които са родени от Светия Божи Дух, апостолът директно заявява

своята гледна точка, като казва: "Сега ние, братя, както Исаак, сме синове на обещанието". (Галатяни 4:28). Така Павел не се позовава на обещанието, дадено в земята Мория - Битие 22 - което се отнася до Авраам, а на обещанието, дадено в земята Мамре - Битие 18 - което се отнася до Сара, родила Исаак, дете на обещанието.

Изгонване на робинята

В Посланието си до галатяните Павел продължава да се противопоставя на учението на юдаистите. Той говори за историята на конфликта в самия дом на Авраам, в който детето на плътта, Исмаил, преследва по-малкото дете, Исаак, което е било родено със силата на Бога. Това довежда до изгонването на плътското дете и неговата майка Агар. Апостолът казва: "Както тогава роденият по плът гонеше родения по Дух, така е и сега. Въпреки това, какво казва Писанието? Изгонете робинята и сина ѝ, защото синът на робинята няма да бъде наследник на сина на робинята. И тъй, братя, ние не сме деца на робинята, а на свободната". Галатяни 4:29-31; Битие 21:9,10

Специално творение

Исаак е заченат и роден при необикновени обстоятелства. Той беше специално творение на Божията сила върху утробата на Сара. Павел пояснява, че по същия начин трябва да бъде и с духовния Исаак. Тази духовна класа от юдеи и езичници, с глава Христос Исус, е родена чрез Божията сила. (Галатяни 3:28). Едно ясно изразено "ново творение" се отглежда и развива в защитната утроба на Завета на Сарайте (2 Коринтяни 5:17). Изведено в първото възкресение, първо главата, нашият Господ Исус, и след това верните членове на "тялото" му, завършеното духовно семе ще благослови цялото човечество по време на месианското царуване на Христос. (1 Коринтяни 12:12, 27; Колосяни 1:18; Откровение 20:6). Павел заявява въпроса по следния начин, че Бог е "поставил всичко под нозете Му [на Исус] и Го е дал за глава над всичко на църквата, която е Неговото тяло, пълнотата на Този, Който изпълва всичко във всичко". Ефесяни 1:22,23

Христос

По-голямата класа на Исаак трябва да бъде колективно, духовно семе, съставено не само от

евреи, но и от хора от всички народи, които имат вярата на Авраам. Тези духовно родени братя в Христос са обещаният плод на символичната утроба - Завета на свободата на Сара. Именно в тази фигуративна утроба ще се роди Христос, глава и тяло, за да благослови всички земни семейства с "Нов завет". (Йеремия 31:31-34). Това може да бъде добре представено от третата съпруга на Авраам - Кетура, която сочи към завета, който ще бъде посредник между цялото човечество през хилядата години на месианското царство. Евреи 12:24

"Чадърният" Авраамов завет съдържа обещанието за благословение на всички народи на земята чрез това духовно семе, след като то бъде изведено от характеристиката на завета със Сара. Всичко, което се отнасяше до Исаак като дете на обещанието, зависеше от вярата на Сара, че е възможно Бог да направи това, което е обещал. По същия начин по-големият Исаак - главата и тялото на Христос - роден и заченат през настоящата християнска епоха, ще бъде освободен чрез вяра за вечна полза на всички. Ефесяни 2:6-9; 1 Йоан 5:4

"Блажени и святи са онези, които имат дял в първото възкресение. Втората смърт няма власт над тях, но те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години". (Откровение 20:6). "Ето заветът, който ще сключи с Израилевия дом след онези дни, казва Господ: ще положа законите Си в ума им и ще ги напиша в сърцата им; и ще им бъде Бог, а те ще Ми бъдат народ: И няма да учат всеки ближния си, и всеки брата си, като казват: Познайте Господа; защото всички ще Ме познаят, от най-малкия до най-големия." Евреи 8:10,11